

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 9 marca 2005 r., sygn. akt I C (...) [I WSC (...)]

w sprawie z powództwa M. J. przeciwko Gminie S.

o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

M. J. wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 9 marca 2005 r., oddalającego jego powództwo o wstąpienie w stosunek najmu. Skarga ta była drugą skargą z art. 424¹ k.p.c., jako że skarżący wcześniej domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 maja 2006 r. [II CZ (...)], aprobującego odrzucenie jego apelacji. Ta skarga nie została przyjęta do rozpoznania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2007 r. V CNP 44/07).

Skarga od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji jest dopuszczalna w sytuacji bardzo wyjątkowej (zob. art. 424¹ § 2 k.p.c.). Skarżący powód miał możliwość skorzystania ze zwykłego środka zaskarżenia, ale – z własnej winy – możliwość taką utracił. Nie uprawdopodobnił również szczególnych okoliczności przewidzianych w art. 424¹ § 2 k.p.c. Z przedstawionych przyczyn skarga M. J. jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c.).